

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 8299

Doknr.
298617

Dato
25-09-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 28. august 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 690 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Andersen (V).

Spørgsmål nr. 690:

”Er ministeren enig i, at døgnbehandling og dagbehandling opfylder hver deres behandlingsmæssige behov, hvorfor stoffri ambulant/dagbehandling ikke kan træde i stedet for et døgntilbud?

Er ministeren endvidere enig i, at gode og evidensbaserede resultater inden for stoffri ambulant/dagbehandling ikke kan bruges som en begrundelse for at undlade at sende borgere i døgnbehandling, da døgntilbud opfylder andre behandlingsmæssige behov end ambulant/dagbehandling?”

Svar:

Social behandling af stofmisbrug vil altid skulle tage udgangspunkt i en konkret og individuel vurdering af den enkeltes behov, og derfor kan indholdet af det tilbud, borgeren visiteres til, variere i varighed, intensitet og indhold. Det afgørende er, at personen med et stofmisbrug får den hjælp, som vedkommende har behov for. For nogle er det døgnbehandling, for andre ambulant- eller dagbehandling.

Der skal altid ske en helhedsorienteret afdækning af borgerens problemer og behov, inden kommunen træffer afgørelse om behandling, herunder om borgerens problemer og behov bedst modsvares af et tilbud om ambulant, dag- eller døgnbehandling.

Af Ankestyrelsens principmeddelelse 23-18 fremgår det, at kommunens tilbud om behandling skal være relevant og hensigtsmæssig i forhold til borgerens konkrete situation. Det betyder, at det skal være afstemt efter de konkrete behov og være tilstrækkelig og nøjagtig så omfattende, at det er effektivt nok til at bringe borgeren ud af sit misbrug. Hvis borgeren kan hjælpes ud af sit misbrug med et ambulant tilbud, har borgeren ikke ret til et døgntilbud. En borger, der ikke kan hjælpes tilstrækkeligt med et ambulant tilbud, har derimod ret til et døgntilbud. Omfanget og kompleksiteten af borgerens stofmisbrug og konkurrerende problemer skal indgå i helhedsvurderingen af borgerens behov, og afgørelsen af, hvilken behandling der er nødvendig.

Med venlig hilsen

Astrid Krag